

Kód Navajo doby covidové

SMIS smis-lab.cz/2024/05/08/kod-navajo-doby-covidove

8. 5. 2024

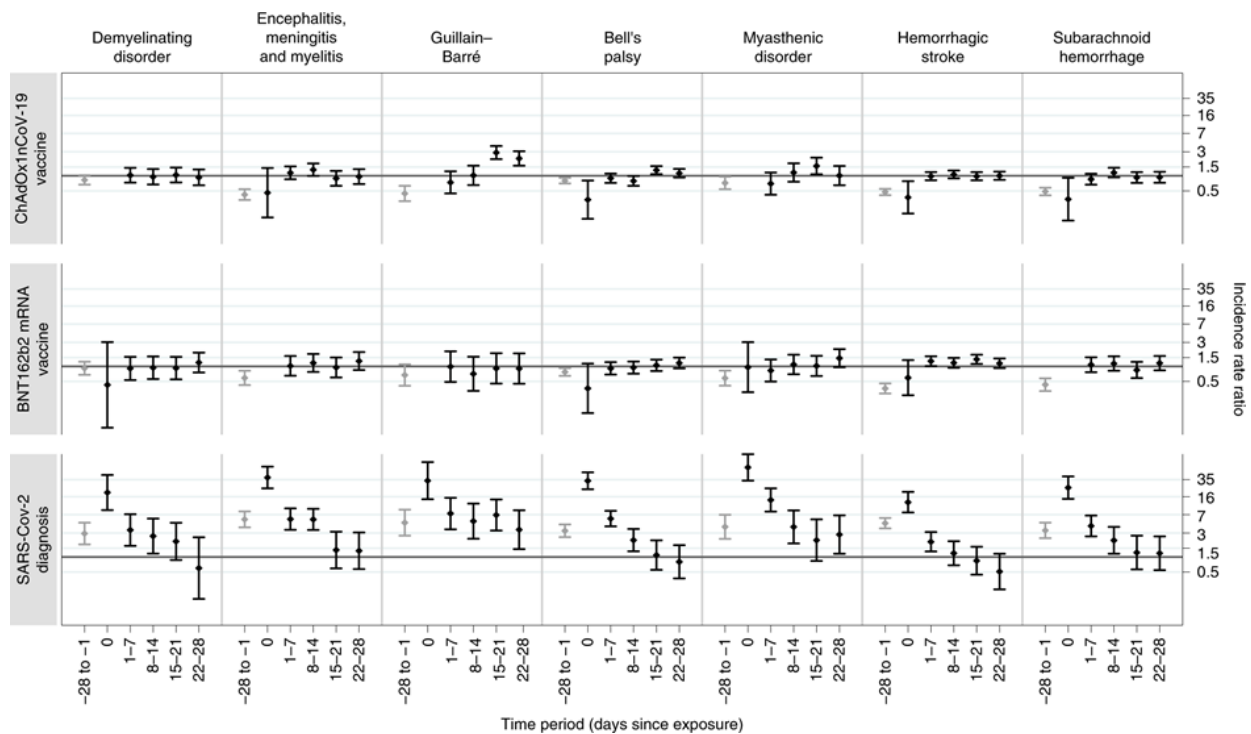
Tomáš Fürst a Jaroslav Janošek

Rozmohl se nám tady takový nešvar: Tým výzkumníků sežene obrovský balík dat, udělá stovky analýz, použije sofistikované metody, získá nesmírně cenné a zajímavé výsledky – a napíše o tom článek, který tvrdí opak toho, co vyšlo.

Ukázkový příklad této intelektuální perverze doby covidové lze spatřit přímo v peleši lotrovské, aka Nature Medicine. Všechny kolonky zaškrtnuty, no posudte sami:

- Hvězdný tým autorů složených z významných britských univerzit (Oxford, Edinburgh, Glasgow, Nottingham).
- Dlouhatánská publikace v Nature Medicine, impakt faktor 87.
- Data celé britské populace, přes 20 milionů očkovaných vakcínou AstraZeneca, 12 milionů Pfizerem plus 2 miliony lidí s pozitivním PCR testem jako kontrolní skupina.
- Inteligentní design: Autoři sledovali očkovanou populaci několik měsíců před vakcínou a 28 dnů po vakcíně a zaznamenávali počty hospitalizací kvůli různým neurologickým obtížím: demyelinizaci a záněty v mozku a nervových tkáních, Guillain-Barre syndrom, obrna lícního nervu (Bell's palsy), myastenické poruchy a krvácení do mozku (dále jen neurologická postižení). Stejným způsobem sledovali kohortu 2 milionů lidí 28 dní před a 28 dní po pozitivním PCR testu na covid.
- Správně použité statistické metody a rozumně reportované výsledky ve formě Tabulky 3 v článku, která ukazuje riziko jednotlivých neurologických postižení v měsíci před a po vakcíně (či před a po pozitivním PCR testu).

Výsledky jsou nesmírně zajímavé a mohou být odečteny přímo z výsledkové Tabulky 3, případně Obrázku 2, který přikládáme:

Tečka vždy ukazuje odhad poměru počtu nových případů k baseline, „fousky“ rozmezí, ukazující nejistotu tohoto odhadu. První šedá „Star Wars stíhačka“ vždy ukazuje období měsíce před událostí (vakcinace nebo pozitivní test), černé pak ode dne, kdy k události došlo, dál.

- **Data ukazují, že u všech neurologických postižení je jejich incidence v měsíci po vakcíně někde významně, někde nevýznamně vyšší než v měsíci před vakcínou.** V případě hemoragické mozkové mrtvice (krvácení do mozku) se dokonce incidence u očkovaných Pfizerem zvýší více než čtyřikrát (lze odečíst ze zmiňované tabulky). Vzhledem k velikosti vzorku je to nesmírně silná evidence závažných neurologických nežádoucích účinků obou covidových vakcín.
- V případě pozitivního PCR testu je situace zcela opačná. Ve všech případech kromě GB syndromu a myastenických poruch je incidence v měsíci po pozitivním testu (s výjimkou dne diagnózy, k čemuž se dostaneme dále) **nižší** než v měsíci před pozitivním testem. **To je drtivá evidence proti populární pověře, že „cokoliv dělá vakcína, covid dělá taky a mnohem víc“.**

- Je třeba zmínit i výrazný nárůst neurologických onemocnění v den diagnózy covidu oproti období 28 dnů před diagnózou covidu. To na první pohled vypadá strašidelně – nárůst je obrovský! Skalní zastánci očkování jásají – covid způsobuje závažné neurologické problémy, a je tedy třeba všechny preventivně naočkovat. Tento nárůst je ale ve skutečnosti téměř jistě způsoben tím, že kdykoliv byl někdo hospitalizován s jakýmkoliv problémem, automaticky byl testován na covid. Někteří takto automaticky testovaní pacienti přijímaní primárně kvůli neurologickým problémům pak byli v testu samozřejmě pozitivní, ať už virus s hospitalizací souvisel či nikoliv. Není tedy divu, že různé symptomy, díky kterým byli lidé hospitalizováni, jsou v den přijetí do nemocnice silně asociovány s pozitivním testem. V tomto případě je ovšem kauzalita spíše opačná: virus nezpůsobuje hospitalizaci, ale hospitalizace způsobuje testování. To vysvětluje i zdánlivě nelogický pokles neurologických potíží v měsíci po pozitivním testu (viz předchozí bod) – mnohé hospitalizace souvisely právě s oněmi neurologickými problémy (které do měsíce odezněly) a pozitivní PCR test byl nezamýšleným důsledkem hospitalizace.

To nejlepší pak přijde nakonec. Víte, jak autoři tento svůj fantastický výzkum shrnou v poslední větě abstraktu? „In summary, although we find an increased risk of neurological complications in those who received COVID-19 vaccines, the risk of these complications is greater following a positive SARS-CoV-2 test.“ **Tedy „Výsledky můžeme shrnout tak, že přestože je riziko neurologických komplikací po vakcíně proti COVID-19 zvýšeno, po infekci je toto riziko větší“.** Tedy větou, která tvrdí přesný opak všeho, co ukazují jejich data.

Jak k této fantastické interpretaci mohlo dojít? Jednoduše. Jako baseline – tedy úroveň neurologických problémů, která se v dané populaci vyskytují běžně – totiž autoři nezvolili období 28 dní před vakcínou nebo diagnózou covidu **v dané skupině**, ale období ještě

dříve, a to pro všechny tři skupiny dohromady. Jinými slovy, baseline, která je v grafu znázorněna vodorovnou silnou čarou, je tvořena celou studovanou populací, nikoliv danou skupinou. A jak čtenáři už vědí díky naším článkům o healthy vaccinee effectu, tedy efektu zdravého očkovaného, neočkovaná populace je obecně nemocnější než očkovaná. To je dobře vidět i na šedých bodech popisujících výskyt hospitalizací s danými diagnózami měsíc před vakcínou nebo pozitivním testem. Ve skupině, která nebyla očkovaná, je tento výskyt výrazně nad společnou baseline ještě před pozitivním PCR testem. Naopak, ve skupině vakcinovaných je tento výskyt výrazně nižší než společná baseline už před vakcínou. Předpokládáme, že ani ti nejzarytější očko-optimisté nebudou tvrdit, že vakcína chrání před neurologickým poškozením ještě dříve, než je aplikována.

Díky tomuto triku tedy autoři srovnávají všechna data s baseline, která je u neočkovaných vyšší, než by měla být, a u očkovaných naopak nižší, než by měla být. Autoři tedy „nevidí“ nárůst výskytu neurologických diagnóz u očkovaných, protože tyto počty po vakcíně „sedí“ na baseline. Naopak ale vidí nárůst diagnóz po PCR testu, protože se jejich výskyt „vznáší“ nad baseline. Jenže takto vytvořená baseline je jen statistická fata morgána. Iluze, na kterou skočil celý vědecký svět.

Není to poprvé, co jsme tento typ nové dialektiky v covidových publikacích zaznamenali. A tak vám nabízíme naši oblíbenou konspirační teorii, proč k tomu dochází: Výzkumníci ve skutečnosti vědí, jak strašlivá je realita, ale zároveň chápou, že se to nesmí říkat nahlas, a už vůbec ne v Nature. Proto napíší dva články. Jeden je psán tajným jazykem – takovým kódem Navajo doby covidové. V něm jsou počty pacientů a událostí, statistické metody a tabulky s čísly. V tom druhém článku jsou politicky korektní věty v abstraktech a závěrech a pěkné barevné obrázky. A tyhle dva články se potom přeloží přes sebe. Kdo umí kód Navajo, dozví se pravdu. Kdo jen hledá klacek na covidové disidenty, najde ho na konci abstraktu.

Američanům kód Navajo pomohl vyhrát druhou světovou válku. My se ale domníváme, že stránky vědeckých žurnálů by měly být pravým opakem vojenské komunikace ve válce: Veřejné a srozumitelné.

Ne že by tento vědecký jinotaj v podobě kódu Navajo na stránkách časopisu Nature nebyl intelektuálně zábavný, ale nemohli bychom prostě zase začít říkat pravdu?